

jo i høj grad, det her svarer jo til at sammenligne æbler og pærer.

Jeg vil godt spørge fru Bente Dahl, om hun er klar over, at i den situation, hvor man administrativt får taget sit kørekort af politiet – det gør man mig bekendt kun, hvis man bliver taget med en promille på over 1,5 – har man mulighed for at gøre indsigelse og kan straks blive stillet for en dommer, typisk sker det dagen efter, hvis det er en hverdag og der er mulighed for en domstolsprøvelse. Det vil sige, at der ikke går lang tid, fra man administrativt har fået frataget kortet; der går ganske kort tid, inden man kan komme for en dommer. Og derfor er der jo en betydelig forskel på det og så det, forslagsstillerne foreslår. De foreslår netop, at politiet alene skal have den administrative myndighed. Anerkender fru Bente Dahl ikke, at der er den her forskel, som jeg lige har været inde på?

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:53

Bente Dahl (RV):

Jo, som jeg sagde før, anerkender jeg, at der er en forskel, og nu har ordføreren for Venstre så yderligere uddybet, hvori noget af forskellen ligger. Der er forskel på de to situationer, men vi kan alligevel ikke se bort fra, at vi er nødt til at tage stilling til disse to modsatrettede hensyn, som beslutningsforslaget, vi behandler i dag, taler om, nemlig det retssikkerhedsmæssige over for mennesket og hensynet til dyret. Det er ikke bare det ene eller det andet, vi er nødt til at tage hensyn til begge dele. Det mener jeg forslaget gør, og derfor er vi positive over for det.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen.

Kl. 17:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen (SF):

Når jeg nu har fundet det relevant, at vi skulle behandle dette beslutningsforslag igen, er det, fordi der i sommer var en meget, meget grotesk sag med en hund, som blev mishandlet på det groveste. Der var simpelt hen trukket et blodspor på 26 m. Det var tydeligt for enhver, at den person nok ikke burde have en hund igen. Politiet kunne gøre det, at de kunne beslaglægge den pågældende hund som bevismateriale. Men de kunne i øvrigt – i hvert fald ifølge pressen –

ikke forhindre, at hunden skulle udleveres til manden igen, hvis han krævede det. Og det gjorde han. Nu var politiet ret dygtige, og de fik løst sagen ad forhandlingens vej, og hunden endte hos en broder.

Jeg synes ikke, at det er en rimelig betragtning, at man kun kan konfiskere en hund eller et andet mishandlet dyr som bevismateriale, eller at man kan give et pålæg om, at nu skal ejeren altså behandle hunden ordentligt, og gør ejeren ikke det, ja, så kan man tage den pågældende hund. Jeg synes, at der må være sager, der er så grove, og hvor det er åbenlyst, at den person ikke skal have sit dyr tilbage eller skal kunne gå ud og anskaffe sig andre dyr i mellemtiden. Der mangler en helt tydelig indikation i loven på, at politiet kan udstede et midlertidigt forbud mod retten til at have med dyr at gøre. Derfor er det meget, meget ærgerligt at konstatere, at der ikke er opbakning til det her forslag, som jeg synes er meget, meget nødvendigt.

Sidste gang var der mange, der påpegede store problemer med retssikkerheden. Det er der taget højde for i det her beslutningsforslag. S og SF opfordrer justitsministeren til at finde en ordning, hvor retssikkerheden kan tilgodeses, og det mener jeg også imødegår hr. Karsten Lauritzens spørgsmål, fordi det vil hr. Karsten Lauritzen givetvis spørge mig om om lidt. Men her er der jo netop en opfordring til, at man skal finde ud af, hvordan man kan tilgodeses retssikkerheden, så det her problem bliver løst og politiet får mulighed for at bruge den ordning.

Der blev talt om i nogle af de andre ordførertaler, at det vil have en meget, meget indgribende virkning, hvis en landmand pludselig ikke skal have lov til at have med dyr at gøre, men jeg er overbevist om, at der altså må være nogle sager, hvor det er tydeligt, hvis landmanden er psykisk syg eller andet, at denne ikke vil være i stand til at varetage dyrenes tarv, og så kan det her være en mulighed, indtil sagen rent faktisk kommer for en domstol og manden rent praktisk bliver frakendt retten til at have med dyr at gøre.

Det her er jo ikke kun et forslag, som S og SF ønsker. Dyrenes Beskyttelse påpeger i en del sager, at der er problemer med den her bestemmelse i loven, og de ønsker sig også forslaget. De har kendskab til sager, der har været problematiske. Derfor må jeg gentage, at det er ærgerligt, at der ikke er mere velvilje og opbakning til det forslag her i dag.